UZNESENIE SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 18. januára 2005 *

Vo veci C-325/03 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, podané 21. júla 2003,

José Luis Zuazaga Meabe, bydliskom v Bilbao (Španielsko), v zastúpení: J. A. Calderón Chavero a N. Moya Fernández, abogados,

odvolateľ,

ďalší účastníci konania:

Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT), v zastúpení: O. Montalto a I. de Medrano Caballero, splnomocnení zástupcovia,

žalovaný v prvostupňovom konaní,

* Jazyk konania: španielčina.

Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (BBVA), so sídlom v Madride (Španielsko), v zastúpení: J. de Rivera Lamo de Espinosa, abogado,

účastník konania pred odvolacím senátom ÚHVT,
vedľajší účastník v odvolacom konaní,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda komory K. Lenaerts, sudcovia J. N. Cunha Rodrigues a M. Ilešič (spravodajca),

generálny advokát: M. Poiares Maduro,
tajomník: R. Grass,

po vypočutí generálneho advokáta,

vydal toto

Uznesenie

1 Svojím odvolaním navrhuje Zuazaga Meabe zrušenie uznesenia Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 28. apríla 2003, Zuazaga Meabe/ÚHVT — BBVA (BLUE) (T-15/03, zatiaľ neuverejnené v Zbierke, ďalej len „napadnuté uznesenie"), ktorým zamietol žalobu, ktorou sa domáha zrušenie rozhodnutia druhého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky

a vzory) (ďalej len „ÚHVT") z 24. októbra 2002 (vec R 918/2001-2) (ďalej len „sporné rozhodnutie"), zamietajúce námietky Zuazaga Meabeho proti zápisu slovnej ochrannej známky BLUE, o ktorý požiadala spoločnosť Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (ďalej len „BBVA").

Okolnosti predchádzajúce sporu, konanie pred Súdom prvého stupňa a napadnuté uznesenie

2 Po tom, čo spoločnosť BBVA podala na ÚHVT prihlášku na zápis slovnej ochrannej známky BLUE ako ochrannej známky Spoločenstva, podal Zuazaga Meabe námietku na základe článku 42 nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 11, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146), s tým, že vyvoláva nebezpečenstvo zámeny s národnou slovnou ochrannou známkou BILBAO BLUE, ktorej je majiteľom.

3 Námietka bola najskôr prijatá námietkovým oddelením ÚHVT a potom bola zamietnutá sporným rozhodnutím, ktoré bolo Zuazaga Meabemu zaslané doporučeným listom s potvrdením o prijatí a ktoré mu bolo doručené 4. novembra 2002.

4 Zuazaga Meabe podal na Súd prvého stupňa žalobu o neplatnosť sporného rozhodnutia. Kópia žaloby bola kancelárii Súdu prvého stupňa doručená faxom 3. januára 2003, zatiaľ čo originál bol doručený 15. januára 2003.

5 Súd prvého stupňa najskôr v bodoch 8 až 11 napadnutého uznesenia uviedol, že lehota, v rámci ktorej bol žalobca oprávnený podať žalobu na základe článku 63 ods. 5 nariadenia č. 40/94 a článku 102 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa, uplynula 14. januára 2003.

6 Ďalej v bode 12 napadnutého uznesenia uviedol, že aj keď bola žaloba doručená kancelárii Súdu prvého stupňa faxom 3. januára 2003, pred uplynutím lehoty na podanie žaloby, originál žaloby bol na rozdiel od toho doručený kancelárii až 15. januára 2003, čo je mimo 10-dňovej lehoty stanovenej v článku 43 ods. 6 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa, takže do úvahy sa má brať len dátum podania originálu, a že žaloba bola preto podaná oneskorene.

7 Nakoniec v bode 13 napadnutého uznesenia zdôraznil, že žalobca nepreukázal a ani sa neodvolával na existenciu nepredvídateľnej okolnosti alebo vyššej moci umožňujúcich odchýliť sa od predmetnej lehoty na základe druhého odseku článku 45 Štatútu Súdneho dvora.

8 Súd prvého stupňa preto žalobu zamietol ako zjavne neprípustnú.

Odvolanie

9 Vo svojom odvolaní, na podporu ktorého predkladá päť odvolacích dôvodov, odvolateľ navrhuje, aby Súdny dvor napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil Súdu prvého stupňa

10 ÚHVT sa vzdal možnosti podať vyjadrenie k odvolaniu.

11 BBVA navrhuje, aby Súdny dvor odvolanie zamietol a zaviazal odvolateľa na náhradu trov konania.

12 Podľa článku 119 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak je odvolanie čiastočne alebo úplne zjavne neprípustné alebo zjavne nedôvodné, Súdny dvor ho môže odôvodneným uznesením kedykoľvek na základe správy sudcu spravodajcu a po vypočutí generálneho advokáta čiastočne alebo úplne odmietnuť alebo zamietnuť.

O druhom, treťom, štvrtom a piatom odvolacom dôvode

13 Svojím druhým, tretím, štvrtým a piatym odvolacím dôvodom, ktoré je potrebné skúmať spoločne, odvolateľ vytýka Súdu prvého stupňa, že porušil článok 102 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa a článok 81 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, článok 103 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa a článok 82 Rokovacieho priadku Súdneho dvora, ako aj článok 43 ods. 3 a 6 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa.

14 V podstate tvrdí, že tieto ustanovenia sú vyjadrením zásady proporcionality a „právnej tolerancie", pokiaľ ide o predĺženie procesných lehôt, takže desaťdňová lehota, v rámci ktorej má byť podľa článku 43 ods. 6 Rokovacieho priadku Súdu prvého stupňa originál žaloby podaný, nezačína plynúť od dátumu doručenia faxu, ale od dátumu uplynutia lehoty dvoch mesiacov a desiatich dní, ako to vyplýva z ustanovení článku 63 ods. 5 nariadenia č. 40/94 v spojení s článkom 102 ods. 2 daného rokovacieho poriadku.

15 V danom prípade preto lehota určená na podanie originálu žaloby neuplynula 14. januára 2003, ale 24. januára 2003, a jeho žalobu preto nemožno považovať za neprípustnú.

16 V tomto ohľade nie je podľa ustálenej judikatúry možné odchýliť sa od použitia právnych predpisov Spoločenstva týkajúcich sa procesných lehôt, s výnimkou pokiaľ ide o výnimočné prípady nepredvídateľnej okolnosti alebo vyššej moci v súlade s druhým odsekom článku 45 Štatútu Súdneho dvora, keďže striktné uplatnenie týchto predpisov slúži požiadavkám právnej istoty a potrebe vyhnúť sa akejkoľvek diskriminácii alebo svojvoľnému zaobchádzaniu pri výkone spravodlivosti (pozri najmä uznesenia zo 7. mája 1998, Írsko/Komisia, C-239/97, Zb. s. I-2655, bod 7, a z 19. februára 2004, Forum des migrants/Komisia, C-369/03 P, Zb. s. I-1981, bod 16).

17 V súlade s článkom 43 ods. 6 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa sa deň, kedy bola kópia podpísaného originálneho podania doručená faxom kancelárii Súdu prvého stupňa, berie na účely dodržania procesných lehôt do úvahy iba vtedy, ak podpísaný originál podania sa predloží kancelárii najneskoršie do desiatich dní po doručení faxu.

18 Výklad, podľa ktorého lehota začína plynúť od dátumu uplynutia lehoty dvoch mesiacov a desiatich dní, ako to vyplýva z ustanovení článku 63 ods. 5 nariadenia č. 40/94 v spojení s článkom 102 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa, bez ohľadu na dátum doručenia faxu, nie je možné podporiť. Osobitne je potrebné zdôrazniť, že v prípade, ak je fax doručený, tak ako je tomu v danom prípade, viac ako desať dní pred uplynutím lehoty určenej na podanie žaloby na Súd prvého stupňa, ustanovenia článku 43 ods. 6 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa túto lehotu nepredlžujú.

19 Keďže v danom prípade zaslal odvolateľ svoju žalobu faxom doručeným 3. januára 2003, na to, aby bolo možné vziať tento fax do úvahy, by musel byť originál žaloby doručený kancelárii Súdu prvého stupňa najneskôr 13. januára 2003. Vzhľadom na to, že originál žaloby bol doručený až 15. januára 2003, Súd prvého stupňa správne rozhodol, že tento samotný dátum musí byť vzatý do úvahy pri posúdení dodržania lehoty na podanie žaloby.

20 Druhý, tretí, štvrtý a piaty odvolací dôvod je preto potrebné zamietnuť ako zjavne nedôvodný.

O prvom odvolacom dôvode

21 Vo svojom prvom odvolacom dôvode odvolateľ tvrdí, že Súd prvého stupňa porušil článok 45 Štatútu Súdneho dvora tým, že neuznal existenciu vyššej moci v zmysle tohto článku.

22 Odvolateľ uvádza, že originál svojej žaloby zveril spoločnosti Cibeles Mailing SA (ďalej len „Cibeles Mailing") 7. januára 2003, čo je sedem dní pred uplynutím lehoty na podanie žaloby, aby ho doručila španielska poštová služba. Oneskorenie doručenia tohto listu kancelárii Súdu prvého stupňa bolo preto nepredvídateľné. Tvrdí, že ho nie je možné kritizovať za to, že si nevybral rýchlejší spôsob doručovania (súkromnú kuriérsku službu), keďže poštová služba je najbezpečnejším a najúčinnejším spôsobom, aký v Španielsku existuje.

23 Dodáva, že ak účastník konania urobil všetko, čo je v jeho silách pre zverenie potvrdenia štandardnej správnej službe, potom zásada proporcionality vyžaduje od Súdu prvého stupňa, aby zmiernil lehoty.

24 Na úvod je potrebné uviesť, že Súd prvého stupňa, ktorý rozhodol uznesením na základe článku 111 svojho rokovacieho poriadku, neinformoval Zuazaga Meabeho o svojom úmysle zamietnuť žalobu ako oneskorenú a že ho nevyzval odôvodniť

oneskorenie doručenia originálu žaloby do kancelárie. Odvolateľa preto nemožno kritizovať za to, že na pôsobenie vyššej moci poukazuje až v odvolaní.

25 Pojem „vyššia moc" v zmysle článku 45 Štatútu Súdneho dvora zahŕňa tak objektívny prvok týkajúci sa neobvyklých okolností, ktoré nesúvisia s danou osobou, ako aj subjektívny prvok týkajúci sa povinnosti tejto osoby, aby sa zabezpečila proti následkom neobvyklej udalosti tým, že prijme potrebné opatrenia bez toho, aby priniesla neprimeranú obeť. Dotknutá osoba musí osobitne dávať veľký pozor na priebeh konania a obzvlášť preukázať, že sa usilovala o dodržanie stanovených lehôt (rozsudok z 15. decembra 1994, Bayer/Komisia, C-195/91 P, Zb. s. I-5619, bod 32). Pojem vyššia moc sa preto neuplatní na situáciu, v ktorej by svedomitá a obozretná osoba bola schopná objektívne urobiť nevyhnutné kroky, aby sa vyhla uplynutiu lehoty predpísanej na podanie žaloby (rozsudok z 12. júla 1984, Ferriera Valsabbia/Komisia, 209/83, Zb. s. 3089, bod 22).

26 V danom prípade z odvolania vyplýva, že Zuazaga Meabe dovolil, aby po odoslaní faxu uplynuli štyri dni pred tým, ako zveril — len sedem dní pred uplynutím lehoty na podanie žaloby — originál žaloby, nie priamo poštovej službe, ale spoločnosti Cibeles Mailing, ktorá sama čakala dva dni, kým zaslala tento dokument doporučene kancelárii Súdu prvého stupňa. Z toho vyplýva, že pán Zuazaga Meabe svojím chovaním zvýšil pravdepodobnosť, že jeho žaloba bude Súdu prvého stupňa doručená oneskorene, a preto nepreukázal potrebnú náležitú starostlivosť, ktorá sa vyžaduje od riadne obozretného žalobcu, na účely dodržania lehôt.

27 Takýto nedostatok starostlivosti vylučuje existenciu vyššej moci a prvý odvolací dôvod musí preto byť zamietnutý ako zjavne nedôvodný.

28 Odvolanie preto musí byť zamietnuté ako zjavne nedôvodné.

O trovách

29 Článok 69 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, uplatniteľný na základe článku 118 uvedeného rokovacieho poriadku na konanie o odvolaní, vo svojom prvom odseku stanovuje, že o trovách konania rozhoduje Súdny dvor v rozsudku alebo v uznesení, ktorým sa konanie končí a vo svojom druhom odseku stanovuje, že účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže BBVA navrhla zaviazať odvolateľa na náhradu trov konania a tento nemal úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ho na náhradu vlastných trov konania, ako aj na náhradu trov konania, ktoré vznikli vedľajšiemu účastníkovi konania. Naopak, keďže ÚHVT o náhradu trov konania odvolateľom nepožiadal, znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) nariadil:

1) **Odvolanie sa zamieta.**

2) **Zuazaga Meabe znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli spoločnosti Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA.**

3) **Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) znáša svoje vlastné trovy konania.**

Podpisy